

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Rzeszowie
ul. Kraszewskiego 4a
35-016 Rzeszów**

Skarżący: Wojewoda Podkarpacki, ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów, NIP: 313-17-21-402, reprezentowany przez radcę prawnego Leszka Słowika;

Organ: Rada Powiatu Stalowowolskiego, ul. Podleśna 15, 37-450 Stalowa Wola;

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Wojewody Podkarpackiego na uchwałę nr XXVIII/179/2026 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 29.06.2026 r. w sprawie podniesienia wysokości wynagrodzeń dla rodzin zastępczych zawodowych.

Działając na podstawie art. 54 §2 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2026.143 t.j. z późn. zm.) przekazuję skargę Wojewody Podkarpackiego z dnia 06.08.2026 r. na uchwałę nr XXVIII/179/2026 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 29.06.2026 r. w sprawie podniesienia wysokości wynagrodzeń dla rodzin zastępczych zawodowych.

Składając niniejszą odpowiedź Rada Powiatu Stalowowolskiego wnosi o:

1. Oddalenie skargi w całości;
2. Wzajemne zniesienie między stronami kosztów postępowania sądowego.

UZASADNIENIE

W dniu 06.08.2026 r. do Rady Powiatu Stalowowolskiego wpłynęła skarga Wojewody Podkarpackiego z dnia 06.08.2026 r. na uchwałę nr XXVIII/179/2026 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 29.06.2026 r. w sprawie podniesienia wysokości wynagrodzeń dla rodzin zastępczych zawodowych.

Z uzasadnienia przedmiotowej skargi można wywieść, że Wojewoda zarzucił ww. uchwale istotne naruszenie prawa tj. art. 2 Konstytucji RP, polegające

na naruszeniu zasad demokratycznego państwa prawnego w postaci naruszenia zasady zakazu nadawania wstecznej mocy obowiązującej aktowi prawnemu, co w przypadku aktu prawa miejscowego narusza również art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych poprzez ustalenie daty obowiązywania przedmiotowej uchwały na dzień 01.06.2026 r., a więc przed dniem jej uchwalenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Wojewoda wniósł o stwierdzenie nieważności odpowiednich przepisów zaskarżonej uchwały.

Organ nie zgadza się ze stanowiskiem Skarżącego.

Zaskarżoną uchwałą opierając się na uprawnieniu wynikającym z art. 91 w zw. z art. 85 ust. 1 i ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (zw. dalej Ustawą) Rada Powiatu Stalowowolskiego podniosła wynagrodzenie rodzinom zastępczym zawodowym funkcjonującym na terenie Powiatu Stalowowolskiego.

Uchwała została podjęta w dniu 29.06.2026 r., a dzień w którym wywoływać miała ona skutki prawne został świadomie ustalony na 01.06.2026 r. Działanie Rady w postaci podniesienia wynagrodzeń rodzinom zastępczym nie wynikało bowiem ze swobodnej oceny sytuacji tych rodzin, lecz z chęci dostosowania wynagrodzeń im przysługujących do zasad nałożonych przez przepisy ogólnieobowiązujące.

Minimalna wysokość wynagrodzenia przysługującego rodzinom zastępczym została ustalona w art. 85 ust. 1 i ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Jednocześnie art. 86 tej samej ustawy stwierdza, że kwoty te będą podlegały waloryzacji od dnia 01 czerwca danego roku, na podstawie obwieszczenia ministra właściwego do spraw rodziny.

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej obwieszczeniem z dnia 25.03.2026 r. ustalił, że od dnia 01.06.2026 r. wysokość kwot wynagrodzeń określonych w umowach zawieranych z zawodowymi rodzinami zastępczymi podlega waloryzacji o nie mniej niż 7,3296%.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że na mocy przepisów ustawowych oraz stanowiącego ich wykonanie obwieszczenia właściwego ministra, z dniem 01.06.2026 r. wynagrodzenie rodzin zastępczych zawodowych określone w umowach powinno zostać zwaloryzowane. Jednocześnie wskazać należy, że Powiat

Stalowowolski określał wysokość tego wynagrodzenia w oparciu o uchwałę z dnia Nr VI/20/2024 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 26 czerwca 2024 r. w sprawie podniesienia wysokości wynagrodzeń dla rodzin zastępczych zawodowych, która to uchwała przewidywała stawki wynagrodzenia niższe niż ustalone wskutek tegorocznej waloryzacji. Zasadne więc stało się podniesienie kwot wynagrodzenia przysługującego rodzinom zastępczym zawodowym zgodnie ze wskaźnikiem opublikowanym w obwieszczeniu MRPiPS, a także zasadne stało się podniesienie tych kwot od dnia 01.06.2026 r. – zgodnie z treścią ww. obwieszczenia ale również z dyspozycją art. 86 Ustawy.

Sesja Rady Powiatu, na której przyjęto przedmiotową regulację miała miejsce w dniu 29.06.2026 r. Przy zachowaniu ustawowego terminu wejścia aktu w życie oznaczałoby to przyjęcie wyższych kwot wynagrodzenia rodzin zastępczych od lipca 2026 r., co naruszałoby przepisy Ustawy. To właśnie takie działanie mogłoby być oceniane jako naruszające zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez niego prawa.

Tymczasem jak wskazuje się w judykaturze zakaz retroaktywności, będący wyrazem konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawa nie ma charakteru absolutnego. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w fundamentalnym dla spraw tego rodzaju wyroku wydanym w sprawie o sygn. akt P 4/99 z dnia 31.01.2001 r.: „Zasada zakazująca nadawania prawu mocy wstecznej nie ma - na co Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie zwracał uwagę - charakteru bezwzględnego. Odstępstwo od niej jest dopuszczalne w szczególności wtedy, gdy jest to konieczne dla realizacji wartości konstytucyjnej, ocenionej jako ważniejsza od wartości chronionej zakazem retroakcji.” Jak podniesiono uprzednio to właśnie uwzględnienie wcześniejszego terminu obowiązywania aktu stanowiło realizację wartości konstytucyjnej – wypełnienia obowiązków spoczywających na państwie prawa. W zaskarżonej uchwale wskutek odstąpienia od zasady zakazu retroakcji przyznano rodzinom zastępczym zawodowym wyższe świadczenia z datą wcześniejszą, co niewątpliwie jest dla tych osób rozwiązaniem korzystnym. Jednocześnie rozwiązanie to nie wpływa w sposób negatywny na sytuację innych podmiotów. Taki stan faktyczny powoduje, że należy uznać za właściwą regulację przyjętą w niniejszej sprawie. Ugruntowany w doktrynie

prawniczej¹ i judykaturze² pogląd uzasadnia odstępianie od ww. zasady właśnie w sytuacji, gdy wprowadzane regulacje polepszają sytuację prawną adresatów norm prawnych, a jednocześnie nie pogarszają sytuacji prawnej pozostałych podmiotów.

Na szczególną uwagę zasługuje w tym kontekście wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 23 października 2025 r., zapadły w sprawie o sygn. akt II SA/Sz 390/25. Sprawa ta dotyczyła tożsamej materii. Przy uwzględnieniu jej odrębności Sąd ten uznał, że nadanie przepisom podnoszącym wynagrodzenie rodzin zastępczych z mocą wsteczną byłoby działaniem dopuszczalnym: „Abstrahując od pierwszej przesłanki do stwierdzenia nieważności uchwały warto podkreślić, że nadanie mocy wstecznej uchwale w zaproponowanym wyżej brzmieniu byłoby w tej sprawie, zdaniem Sądu, zgodne z art. 5 u.o.a.n. i nie naruszyłoby zasad demokratycznego państwa prawa, gdyż, przy założeniu braku wadliwości przepisu uchwały powodującego skutek waloryzacyjny, rodziny zastępcze zawodowe i prowadzący rodzinny dom dziecka uzyskaliby wynagrodzenie w zwaloryzowanej wysokości, zgodnie z terminem ustawowym (u.w.r.).”

Skarżący podniósł, że Rada Powiatu nie wyjaśniła w żaden sposób w uzasadnieniu podjętej uchwały, jakie to istotne okoliczności przesądziły o potrzebie odstąpienia od reguły, że powszechnie obowiązujący przepis prawa wchodzi w życie najwcześniej od momentu jego ogłoszenia, przez co nie ma możliwości odniesienia się do argumentacji w tym zakresie. Organ nie może zgodzić się z tym stanowiskiem. W uzasadnieniu uchwały nr XXVIII/179/2026 opisano szczegółowo historię dotychczasowej regulacji przedmiotowej materii, powołano się na obowiązujące przepisy prawa ogólnieobowiązującego i wskazano że to właśnie zmiana przepisów stanowi przyczynę dla takiej a nie innej regulacji: „W tej sytuacji konieczne stało

¹J. Ochoś, Konstytucyjna klauzula demokratycznego państwa prawnego w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - wybrane zagadnienia, PPP 2009, nr 9, s. 22-32.: „Z powyższego należy wysnuć wniosek, że zakaz retroakcji odnosi się wyłącznie do przepisów ograniczających prawa lub zwiększających zobowiązania i nie stanowi przeszkody dla rozszerzenia uprawnień obywateli z mocą wsteczną.”

²Wyrok TK z 25 września 2000 r., sygn. K 26/99: „Skoro skutkiem retroaktywnego działania tego przepisu jest polepszenie sytuacji pracodawców, będących państwowymi i samorządowymi jednostkami organizacyjnymi, przy jednoczesnym utrzymaniu takiego samego stanu prawnego (niepogorszeniu), jeśli chodzi o obowiązki wpłat na PFRON w 1998 r. wszystkich pozostałych pracodawców wymienionych w art. 4 ustawy z 9 maja 1991 r., to działanie zaskarżonego art. 2 ustawy nie może być uznane za naruszenie zasady państwa prawnego, wyrażonej w art. 2 konstytucji.”

się podniesienie kwot należności przysługujących rodzinom zastępczym zgodnie z treścią regulacji ogólnie obowiązujących (...).”

Skarżący wskazał, że „Skoro Rada Powiatu miała zamiar podwyższenia wynagrodzenia dla rodzin zastępczych, to winna była podjąć stosowną uchwałę w czasie, który zapewniłby zachowanie obowiązujących przepisów w zakresie wchodzenia w życie przyjmowanego aktu prawa miejscowego.” Właściwe staje się w tym miejscu wyjaśnienie okoliczności związanych z przedmiotową regulacją. Kwestia ustalenia wysokości wynagrodzenia rodzin zastępczych była ważnym tematem w pracach Powiatu Stalowowolskiego w bieżącym roku. W dniu 27.04.2026 r. do Starosty Stalowowolskiego została skierowana petycja w sprawie podniesienia wynagrodzenia zawodowym rodzinom zastępczym.³ Petycja ta została następnie wycofana przez jej autorów w dniu 14.05.2026 r. jednak osoby te wyraziły wolę spotkania ze Starostą Stalowowolskim celem omówienia sytuacji rodzin zastępczych zawodowych funkcjonujących na terenie Powiatu Stalowowolskiego. Do spotkania tego doszło w dniu 16.06.2026 r. Przedstawiciele rodzin zastępczych przedstawili swoje stanowisko i uzyskali zwrotną informację o planowanych działaniach Powiatu w tym zakresie. Dowód powyższego stanowi protokół ze spotkania, który przekazuję w załączeniu. Podjęcie więc przez Radę Powiatu uchwały nr XXVIII/179/2026 w dniu 29.06.2026 r. nie stanowiło więc jak to stwierdził Skarżący „samowoli i absolutnej arbitralności”, lecz było naturalną konsekwencją działań podejmowanych w celu ustalenia rzeczywistych potrzeb rodzin zastępczych funkcjonujących na terenie Powiatu Stalowowolskiego. Reprezentujący Powiat Starosta Stalowowolski uzyskał od zainteresowanych osób informację dotyczącą ich sytuacji majątkowej. W ramach ustaleń stwierdzono, że kwestia wynagrodzeń zostanie rozwiązana poprzez ich podniesienie, do czego władna jest Rada Powiatu. Stosowny projekt uchwały został skierowany pod obrady Rady przez Zarząd Powiatu i Rada Powiatu uchwałę tę podjęła. Stało się to na najbliższym możliwym posiedzeniu, właśnie w dniu 29.06.2026 r.

W związku z powyższymi argumentami Organ wnosi jak na wstępie.

³Petycja wskazana w wykazie złożonych petycji na stronie internetowej: <https://bip.stalowowolski.pl/?bip=1&cid=106&bsc=N>

Załączniki:

- Skarga Wojewody Podkarpackiego;
- Odpis odpowiedzi na skargę;
- Uchwała o powołaniu Starosty Stalowowolskiego;
- Uchwała nr XXVIII/179/26 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 29.06.2026 r. w sprawie podniesienia wysokości wynagrodzeń dla rodzin zastępczych zawodowych;
- Uchwała nr Rady Powiatu Stalowowolskiego w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie skargi Wojewody Podkarpackiego na uchwałę Rady Powiatu Stalowowolskiego Nr XXVIII/179/2026 z dnia 29 czerwca 2026 r. w sprawie podniesienia wysokości wynagrodzeń dla rodzin zastępczych zawodowych;
- Protokół ze spotkania Starosty Stalowowolskiego z zawodowymi rodzinami zastępczymi z terenu Powiatu Stalowowolskiego z udziałem przedstawicieli PCPR w Stalowej Woli.
- Uchwała Nr I/3/2024 Rady Powiatu Stalowowolskiego z dnia 6 maja 2024 r. w sprawie wyboru Starosty Powiatu Stalowowolskiego